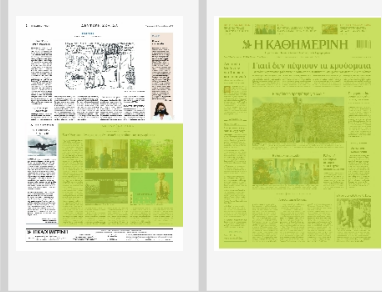

Στο βάθος του αιώνα, μας περιμένει επιτέλους η Αθήνα: ας τη γνωρίσουμε

Πηγή: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Σελ.: 2 Ημερομηνία έκδοσης: 04-12-2020
Επιφάνεια: 556.39 cm² Αρθρογράφος: Κυκλοφορία: 14860
Θέματα: ΒΙΒΛΙΑ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ PLUS

Επιμέλεια: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Στο βάθος του αιώνα, μας περιμένει επιτέλους η Αθήνα: ας τη γνωρίσουμε

Όταν γράφω για κάποιο άρτι τυπωθέν βιβλίο συναδέλφου, ενδεχομένως να μοιάζει σαν να ευλογούμε τα γένια μας εδώ στην εφημερίδα ή να επαινούμε το σπίτι μας. Για να είμαστε δίκαιοι, είναι ωραίο να αισθάνεται κανείς υπερήφανος για τους ανθρώπους με τους οποίους εργάζεται μαζί εδώ και χρόνια, να τους βλέπει να ανθίζουν και να προχωρούν. Στην «Κ» το έχουμε αυτό το προνόμιο. Στην περίπτωση του Νίκου Βατόπουλου και του νέου του εκδοτικού χειριστή με τίτλο «Στο βάθος του αιώνα», από το Μεταίχμιο, το ενδιαφέρον είναι πως κατάφερε να συνθέσει σε ένα μεγάλο αφήγημα σκέψεις, διαπιστώσεις, καταγραφές της γενιάς του και όχι μόνο, αισθήματα για την Αθήνα. Στην ουσία, δεν μας προσφέρει πια μια βόλτα στην πόλη, αλλά στον κόσμο που έχει οικοδομήσει μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια της ενασχόλησής με τη γενέτειρά του.

Είναι μια περιήγηση χορταστική, γενναιόδωρη, που δεν στέκεται πλέον σε μικρά στενά ή βουλεβάρτα, ούτε τόσο σε συγκεκριμένα σπίτια, όπως στα προηγούμενα πονήματά του. Εδώ εστιάζει περισσότερο σε βιώματα και εικόνες. Ωστόσο, δεν είναι μόνο οι δικές του μνήμες, αλλά ο εγκιβωτισμός συλλογικών αφηγημάτων. Ένα κέντημα που ξεκινά από τον 19ο αιώνα, περνά στον 20ό και εγγίζει το μέλλον. Ο Βατόπουλος καταφέρνει να δει τον αθηναϊκό βίο δύο αιώνων και ως ένα ενιαίο σενάριο, που κάποια στιγμή εμπεριέχει και εμάς. Αυτή όμως η υπόθεση, το να συγκολλησεις, δηλαδή, διαφορετικές εποχές, ενικό και πληθυντικό αριθμό,

Ο αγαπημένος συνάδελφος Νίκος Βατόπουλος.

Ο «Ελευθερουδάκης» της δεκαετίας του '60.

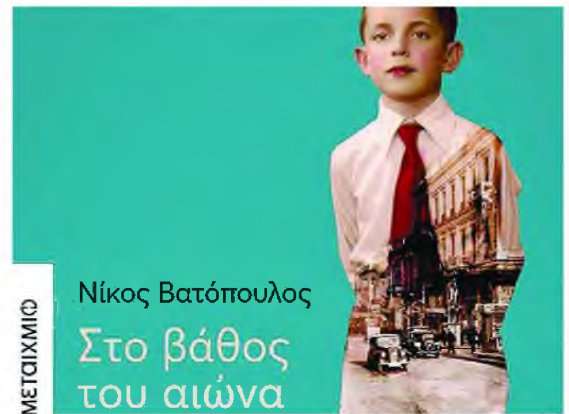
γειτονιές, κτίρια, δίκως να χάσεις ποτέ τον ειρμό ή το νόημα, είναι δύσκολη.

Εξήγώ γιατί: Η δημοσιογραφική δουλειά μας συνίσταται στην καθημερινή απόκτηση πληροφορίας και θραυσματικής γνώσης. Τη μια ημέρα καταπάνεσαι με τούτο, την άλλη με κάτι διαφορετικό, αλλά

σπάνια βρίσκεις τον χρόνο, την ενέργεια και κυρίως την απαιτούμενη ικανότητα, το υλικό από τα άρθρα για να γίνει κάτι πιο ουσιαστικό, πιο αφομοιωμένο, εντέλει και πιο αυτοβιογραφικό. Να γράφεις αυτό που είσαι και όχι να είσαι αυτό που γράφεις. Από το 1988 μέχρι σήμερα –δηλαδή 32 ολόκληρα χρό-

Το νεογοτθικό κτίσμα της οδού Θήρας.

Ο πατέρας του, Πάννης Βατόπουλος, στο εξώφυλλο.

νια– ο Βατόπουλος μας μαθαίνει την πόλη μας. Να την αγαπάμε, να την ανακαλύπτουμε, να τη βλέπουμε με άλλο μάτι, πότε αυστηρό και πότε τρυφερό, να την κάνουμε δική μας πέραν από την κρούστα της καθημερινής μετακίνησης σε αυτήν. Η αλήθεια είναι ότι το βιβλίο αυτό θα είναι ιδανικό ανάγνωσμα για τις

νεότερες γενιές, που δλώνουν χωρίς να κομπιάζουν την Αθήνα ως πατρίδα τους. Θα βρουν, επιτέλους, αυτό το άορατο αλλά υπαρκτό σκονί που κρατούν οι Αθηναίοι του παρελθόντος, αλλά και εμείς σήμερα στα χέρια μας, δίκως να το καταλαβαίνουμε.

athinaika@kathimerini.gr